

hen kom ind på Lyngbygaard med
hornet og pipen, fulgte henn
en hofst Bergpostlingar; men
de måtte gå (de sprang vel ant hord de
firmande) den ratta glagne vägen
og vore henn dock ind på hä-
larna, dock kom karlen för dem
ind på berggården, der frun icke
firnam (sig og hörde) hafver hun
låtet uppdraga togbryggan, der
postlingarne måtte stanna (kaha?)
og ropade äfver grafven till
frun og sade att de vore ut-
skickade af deras Komung og
skulle igenfordras deras horn og
pipen, og om frun ville låta dem
få hornet og pipen, hade de så-
dana förändringar med sig att gifva

frun så att, så länge de sam-
ma blef på Lyngbygaard, så
skulle hennes familja, nume de
Ulfstander stå sig mycket väl,
familjen skulle icke gå ut, men
blifva den uppersta, rikaste og
firnamsta i Danemarks rike. -
Men frun hafver indalunda icke
Consentira uti deras begäran,
men rist dem at Helvetet og
spacka sig fort ifrån gården
de torde aldrig ^{med} att tänka, de
nägonstund skulle bekomma anten
gen hornet eller pipen. Då de
nu intet med deras horn kunde
uträtta, togo de anteligen ett
lidant afsked nume att för det
frun intet ville låta dem hornet